

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 914

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 7 octombrie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 376 din 18 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 345 alin. (2) și (3) și ale art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală	2-6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
4.659.570. — Ordin al șefului Departamentului pentru Situații de Urgență privind instituirea carantinei zonale în comuna Cuca, județul Galați	7-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 376

din 18 iunie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 345 alin. (2) și (3) și ale art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Dana-Cristina Bunea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 345 alin. (2) și (3) din Codul de procedură penală, ridicată de Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Judecătoria Bacău în Dosarul nr. 1.607/180/2017/a1.1 al Tribunalului Bacău — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 781D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.760D/2018, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 345 alin. (3) și ale art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție — Serviciul Teritorial Brașov în Dosarul nr. 1.728/62/2018/a1 al Tribunalului Brașov — Secția penală.

4. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor, iar reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.760D/2018 la Dosarul nr. 781D/2018, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 345 alin. (3) și ale art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală, invocată în Dosarul Curții nr. 1.760D/2018, întrucât autorul excepției solicită completarea normelor procesual penale în sensul că judecătorul de cameră preliminară să precizeze care este natura neregularității constatate, respectiv dacă atrage sau nu imposibilitatea stabilirii obiectului sau limitelor judecării, solicitare ce nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale. Totodată, reține că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală a fost invocată în procedura în fond a camerei preliminare, iar nu în procedura de soluționare a contestației. În subsidiar, solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 345 alin. (3) din Codul de procedură penală, având în vedere că acestea reglementează o etapă a camerei preliminare și oferă procurorului posibilitatea de a remedia neregularitățile

constatate de judecătorul de cameră preliminară. Apreciază că, numai în situația în care neregularitățile constatate nu au fost remediate, se poate decide dacă neregularitatea constatată poate atrage imposibilitatea stabilirii obiectului sau limitelor judecării, iar nu anterior acestui moment, întrucât s-ar ajunge la o antepronunțare. Precizează că aceleași considerente sunt aplicabile și în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate ce formează obiectul Dosarului Curții nr. 781D/2018. Cât privește dispozițiile art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală, consideră că procurorul și părțile au acces la o procedură în fața instanței de judecată în sensul art. 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, iar judecătorul de la instanța ierarhic superioară va avea în vedere toate criticile formulate de contestatori cu privire la desfășurarea procedurii în camera preliminară, inclusiv cu privire la măsurile administrative dispuse de judecătorul de cameră preliminară.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Încheierea penală din 10 mai 2018, pronunțată în Dosarul nr. 1.607/180/2017/a1.1, **Tribunalul Bacău — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 345 alin. (2) și (3) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Judecătoria Bacău în soluționarea contestației formulate de autorul excepției și partea civilă împotriva Încheierii de cameră preliminară nr. 2.164 din 22 iunie 2017, pronunțată de Judecătoria Bacău în Dosarul nr. 1.607/180/2017/a1, prin care judecătorul de cameră preliminară a admis, printre altele, cererea de excludere a declarațiilor date în calitate de martor, suspect și inculpat de către numitul Pleșca Marius.

8. Prin Încheierea din 5 octombrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 1.728/62/2018/a1, **Tribunalul Brașov — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 345 alin. (3) și ale art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție — Serviciul Teritorial Brașov în procedura de cameră preliminară privind constatarea legalității sesizării instanței, administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală în Dosarul nr. 165/P/2014 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție — Serviciul Teritorial Brașov.

9. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia din Dosarul Curții nr. 781D/2018 susține, în esență, că prin soluția de excludere a unor mijloace de probă și impunerea în sarcina procurorului a obligației de a preciza dacă menține dispoziția de trimitere în judecată este înfrânt principiul constituțional prevăzut de art. 131 din Constituție, în conformitate cu care Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor. Prin soluția legislativă prin care se impune procurorului obligația de a preciza dacă menține sau

nu dispoziția de trimitere în judecată, înainte de a putea formula contestație la încheierea prin care au fost excluse mijloace de probă, se limitează atribuțiile acestuia, astfel cum au fost stabilite prin Constituție, iar apărarea drepturilor și a libertăților cetățenilor este afectată de soluție, judecătorul de cameră preliminară urmând să soluționeze contestația formulată împotriva încheierii finale. Așadar, susține că soluția legislativă criticată are ca efect condiționarea procurorului de a dispune dacă menține trimiterea în judecată. De asemenea, procurorul a apreciat că menținerea sau nu a dispoziției de trimitere în judecată are efect direct asupra drepturilor și libertăților cetățenilor, întrucât o dispoziție de trimitere în judecată lipsită de mijloace de probă esențiale nu poate decât să înfrângă tocmai drepturile în considerarea cărora a fost emis rechizitoriul, iar solicitarea ca acuzația să fie reluată în ancheta penală are ca efect subminarea dreptului la un proces echitabil din perspectiva duratei pentru procedura de ansamblu, fixarea termenului de cameră preliminară, citarea părților, judecarea cererilor și a excepțiilor și, eventual, judecarea contestației.

10. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia din Dosarul Curții nr. 1.760D/2018 susține, în esență, că dispozițiile art. 345 alin. (3) și ale art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt neconstituționale, întrucât nu prevăd obligația judecătorului de cameră preliminară din prima instanță de a preciza care este natura neregularității constatate, respectiv dacă aceasta atrage sau nu imposibilitatea stabilirii obiectului sau limitelor judecății și, totodată, nu prevăd o cale de atac efectivă, cu respectarea drepturilor și a garanțiilor procesuale, împotriva încheierii prin care se constată neregularitatea actului de sesizare în baza art. 345 alin. (3) din Codul de procedură penală. Arată că art. 345 alin. (3) din Codul de procedură penală stabilește o obligație a procurorului de a adopta o conduită conform unei dispoziții nedefinitive a judecătorului de cameră preliminară. Or, actul de sesizare suferă modificări ca urmare a remedierii neregularităților stabilite, iar procurorul și părțile nu au posibilitatea să conteste dispoziția judecătorului de cameră preliminară anterior emiterii celui de-al doilea act procesual esențial sub aspectul sesizării instanței. Susține că natura neregularităților constatate trebuie cunoscută în mod explicit, fiind o chestiune de temeinicie, care ar trebui să poată face obiectul unei eventuale contestații. Chiar dacă, ulterior, atât procurorul, cât și părțile sau persoana vătămată pot face contestație împotriva încheierii pronunțate conform art. 346 alin. (3) lit. a) din Codul de procedură penală, la acel moment încheierea de cameră preliminară în primă instanță a produs deja efecte, sesizarea instanței de către procuror îmbrăcând deja o altă formă în cazul în care procurorul s-a conformat dispozițiilor art. 345 alin. (3). Susține că, având în vedere importanța actului de sesizare a instanței, se impune ca acesta să fie regularizat doar în baza unei hotărâri definitive a judecătorului de cameră preliminară. A permite contrariul ar echivala cu a permite încălcarea dispozițiilor constituționale invocate, întrucât, în situația în care modalitatea de regularizare nu ar fi însoțită de către judecătorul de cameră preliminară ce soluționează calea de atac, în forma stabilită de judecătorul de cameră preliminară de la fond, și s-ar reveni la forma inițială a actului de sesizare sau s-ar aprecia cu privire la o altă formă considerată ca fiind conformă cu dispozițiile prevăzute de art. 328 din Codul de procedură penală, de către judecătorul contestației, s-ar constata imposibilitatea exercitării unei căi de atac în care să se analizeze legalitatea și temeinicia unei hotărâri prin care s-a stabilit pentru prima oară cu privire la regularitatea actului de sesizare, atunci când aceasta influențează stabilirea obiectului și limitelor judecății. Reține că scopul contestației este acela de a remedia erorile de drept comise de judecătorul de cameră preliminară în procedura prevăzută de art. 342—347 din Codul de procedură penală, or,

dispoziția de regularizare a actului de sesizare într-o variantă impusă de judecătorul de cameră preliminară, care nu are caracter definitiv, sau printr-o hotărâre, care nu mai poate face obiectul unui control judiciar, nu respectă dispozițiile constituționale și internaționale invocate.

11. **Tribunalul Bacău — Secția penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Reține că, potrivit art. 345 alin. (2) și (3) din Codul de procedură penală, judecătorul de cameră preliminară se pronunță prin încheiere care se comunică de îndată și, în cazul în care judecătorul de cameră preliminară constată neregularități ale actului de sesizare sau în cazul în care sancționează, potrivit art. 280—282 din același act normativ, actele de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii ori dacă exclude una sau mai multe probe administrate, în termen de 5 zile de la comunicarea încheierii, procurorul remediază neregularitățile actului de sesizare și comunică judecătorului de cameră preliminară dacă menține dispoziția de trimitere în judecată ori solicită restituirea cauzei. Observă că legiuitorul, prin aceste dispoziții legale, a instituit o „procedură remediu” în vederea îndreptării neregularităților actelor procesuale/procedurale din faza de urmărire penală, judecătorul de cameră preliminară pronunțând o încheiere intermediară, procedură care nu încalcă prevederile art. 131 din Constituție.

12. **Tribunalul Brașov — Secția penală** apreciază că normele procesual penale criticate nu sunt contrare dispozițiilor constituționale sau internaționale invocate. În acest sens, reține că, potrivit art. 3 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală, judecătorul de cameră preliminară exercită funcția de verificare a legalității trimiterii ori netrimiterii în judecată, iar, potrivit art. 3 alin. (6) din același Cod, judecătorul de cameră preliminară se pronunță asupra legalității actului de trimitere în judecată și a probelor pe care se bazează acesta, în condițiile legii. Dispozițiile legale precitate relevă separarea funcțiilor judiciare și, implicit, rolul pe care îl are judecătorul de cameră preliminară în economia procedurii penale. Din chiar cuprinsul dispozițiilor menționate, coroborate cu cele ale art. 342 din Codul de procedură penală, rezultă cu claritate atribuția judecătorului de cameră preliminară — verificarea legalității actului de sesizare, a probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală. În virtutea acestei atribuții, judecătorul de cameră preliminară, care va administra și procedura judecății, dispune, potrivit art. 346 alin. (1) — (4²) din Codul de procedură penală, ținând seama de legalitatea actelor întocmite de organul de urmărire penală a cărui atribuție se finalizează efectiv odată cu sesizarea definitivă a instanței. Reține că dispozițiile art. 345 alin. (3) din Codul de procedură penală coroborate cu cele ale art. 346 alin. (3) și (4) din Codul de procedură penală prevăd procedura de urmat în cazul în care, în îndeplinirea atribuției sale, judecătorul de cameră preliminară sancționează procedural actele îndeplinite în cursul urmăririi penale sau actul de sesizare a instanței. Cu excepția situației în care sunt înlăturate în integralitate probele administrate în cursul urmăririi penale, când devin incidente prevederile art. 346 alin. (3) lit. b) din Codul de procedură penală, procedura prevede cu claritate că judecătorul va dispune o soluție „în doi pași”. Arată că prima încheiere, cea dată potrivit art. 345 alin. (3) din Codul de procedură penală, are în vedere aspectele de neregularitate sau nelegalitate constatate, iar aceasta nu poate fi atacată separat în procedura prevăzută de art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală. Cea de-a doua încheiere, dată potrivit art. 346 alin. (3) sau alin. (4) din Codul de procedură penală, are în vedere considerentele și dispozitivul încheierii pronunțate conform art. 345 alin. (3) din Codul de procedură penală. Această a doua încheiere, care face „corp comun” cu cea dată potrivit art. 345 alin. (3) din Codul de procedură penală, nu este definitivă și poate fi atacată cu contestație, potrivit art. 347 alin. (1)

din Codul de procedură penală. Reține, totodată, că încheierea finală, dată potrivit art. 346 alin. (3) sau alin. (4) din Codul de procedură penală, are în vedere întreaga procedură de cameră preliminară, toate aspectele dezbătute potrivit art. 345 din Codul de procedură penală, inclusiv încheierea prin care s-au admis cereri și excepții. Arată că legea acordă dreptul procurorului, părților și persoanei vătămate să formuleze contestație împotriva încheierii pronunțate conform art. 346 alin. (1)—(4) din Codul de procedură penală, contestație care poate privi și modul de soluționare a cererilor și a excepțiilor invocate de părți, cereri și excepții care sunt soluționate potrivit art. 345 alin. (3) sau potrivit art. 346 alin. (2) din Codul de procedură penală. Acest aspect rezultă cu claritate din dispozițiile art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală. Prin urmare, reține că încheierea care se dă potrivit art. 345 alin. (3) din Codul de procedură penală are cale de atac odată cu fondul încheierii de cameră, de care este legată, potrivit art. 347 alin. (1) teza a doua din Codul de procedură penală, astfel că o contestație îndreptată împotriva dispoziției finale a judecătorului de cameră preliminară de la fond este considerată implicit făcută și împotriva încheierii prin care s-au rezolvat cererile și excepțiile, dacă acest din urmă aspect se contestă. În această modalitate, procurorul, părțile și persoana vătămată pot critica orice aspect dezbătut în fața judecătorului de cameră preliminară de la fond, contestația fiind un drept al acestora prevăzut expres de lege și nu o obligație. Reține, de asemenea, că modalitatea în care legiuitorul a prevăzut momentul la care poate fi contestată dispoziția dată potrivit art. 345 alin. (3) din Codul de procedură penală este o problemă de politică penală, care ține seama de economia procedurii. În concluzie, câtă vreme calea de atac împotriva încheierii date potrivit art. 345 alin. (3) din Codul de procedură penală este expres prevăzută de lege, apreciază că nu sunt afectate dispozițiile constituționale și convenționale invocate de autorul excepției.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 345 alin. (2) și (3) și ale art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală, având următorul cuprins:

— Art. 345 alin. (2) și (3): „(2) *Judecătorul de cameră preliminară se pronunță în camera de consiliu, prin încheiere, care se comunică de îndată procurorului, părților și persoanei vătămate. (3) În cazul în care judecătorul de cameră preliminară constată neregularități ale actului de sesizare sau în cazul în care sancționează potrivit art. 280—282 actele de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii ori dacă exclude una sau mai multe probe administrate, în termen de 5 zile de la comunicarea încheierii, procurorul remediază neregularitățile actului de sesizare și comunică judecătorului de cameră preliminară dacă menține dispoziția de trimitere în judecată ori solicită restituirea cauzei.*”;

— Art. 347 alin. (1): „(1) *În termen de 3 zile de la comunicarea încheierilor prevăzute la art. 346 alin. (1)—(4), procurorul, părțile și persoana vătămată pot face contestație. Contestația poate privi și modul de soluționare a cererilor și a excepțiilor.*”

17. În Dosarul nr. 781D/2018, în susținerea neconstituționalității prevederilor art. 345 alin. (2) și (3) din Codul de procedură penală, autorul excepției invocă dispozițiile constituționale ale art. 131 referitoare la rolul Ministerului Public.

18. În Dosarul nr. 1.760D/2018, în susținerea neconstituționalității dispozițiilor criticate, autorul excepției invocă atât dispozițiile constituționale ale art. 20, 21, 24, 124, cât și prevederile art. 6 paragraful 3 lit. c) și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală, Curtea reține că aceasta a fost ridicată în procedura de cameră preliminară privind constatarea legalității sesizării instanței, administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală în Dosarul nr. 165/P/2014 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție — Serviciul Teritorial Brașov. Cu alte cuvinte, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală a fost ridicată în etapa de fond a camerei preliminare, așa încât Curtea constată că dispozițiile art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală, referitoare la contestația cu privire la soluțiile prevăzute la art. 346 alin. (1)—(4) din același act normativ, nu au legătură cu soluționarea cauzei. Potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești [...] privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei.*” Ținând cont de prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea va respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală.

20. Cât privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 345 alin. (2) și (3) din Codul de procedură penală, Curtea observă că autorii acesteia formulează două critici de neconstituționalitate, respectiv faptul că art. 345 alin. (3) din același cod nu prevede obligația judecătorului de cameră preliminară din fond de a preciza care este natura neregularității constatate, respectiv dacă aceasta atrage sau nu imposibilitatea stabilirii obiectului sau limitelor judecății, și, totodată, că nu reglementează o cale de atac împotriva încheierii prin care se constată neregularitatea actului de sesizare în temeiul art. 345 alin. (3) din Codul de procedură penală.

21. Cât privește această din urmă critică, referitoare la nereglementarea unei căi de atac împotriva încheierii pronunțate în temeiul normelor criticate, Curtea reține că procedura în fond a camerei preliminare a fost reglementată, ca regulă, într-o structură tripartită, astfel: etapa măsurilor premergătoare — art. 344 din Codul de procedură penală, etapa soluționării cererilor și excepțiilor invocate „*Procedura în camera preliminară*” — art. 345 din Codul de procedură penală și etapa soluționării obiectului procedurii în camera preliminară „*Soluțiile*” — art. 346 din Codul de procedură penală.

22. În cadrul măsurilor premergătoare procedurii de judecată în camera preliminară au loc repartizarea aleatorie a dosarului, asigurarea asistenței juridice a inculpatului, a celorlalte părți și a persoanei vătămate, comunicarea cu toți acești participanți, comunicarea cu parchetul, stabilirea termenului în care părțile și persoana vătămată pot formula cereri și invoca excepții, efectuarea procedurii de citare, soluționarea altor incidente procedurale.

23. În etapa a doua a fondului camerei preliminare, judecătorul de cameră preliminară soluționează cererile și excepțiile formulate ori excepțiile ridicate din oficiu, în ședință nepublică, pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul de urmărire penală și a oricăror înscrisuri noi prezentate, ascultând concluziile părților și ale persoanei vătămate, dacă sunt prezente, precum și ale procurorului. În acest sens, potrivit art. 345 alin. (2) din Codul de procedură penală, judecătorul de cameră preliminară pronunță o încheiere intermediară care se comunică de îndată procurorului, părților și persoanei vătămate. Constatările pe care le poate face judecătorul de cameră preliminară, în această etapă, privesc eventuale neregularități ale actului de sesizare, încălcarea legii în efectuarea urmăririi penale, administrarea unor probe prin încălcarea principiului loialității și principiului legalității, ipoteză în care exclude una sau mai multe probe. Potrivit art. 345 alin. (3) din Codul de procedură penală, în cazul în care judecătorul de cameră preliminară constată neregularități ale actului de sesizare sau în cazul în care sancționează potrivit art. 280—282 actele de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii ori dacă exclude una sau mai multe probe administrate, în termen de 5 zile de la comunicarea încheierii, procurorul remediază neregularitățile actului de sesizare și comunică judecătorului de cameră preliminară dacă menține dispoziția de trimitere în judecată ori solicită restituirea cauzei. Așadar, în ipoteza constatării unor neregularități ale actului de sesizare, ca și în ipoteza sancționării actelor de urmărire penală și a excluderii unor probe administrate, judecătorul de cameră preliminară pronunță o încheiere intermediară care se va comunica parchetului în vederea remedierii neregularităților actului de sesizare ori pentru a decide asupra menținerii dispoziției de trimitere în judecată sau, după caz, asupra posibilității de a cere restituirea cauzei. Curtea reține că încheierea pronunțată în aceste condiții nu poate fi atacată separat cu contestație. În acest sens a statuat instanța de control constituțional în paragraful 15 al Deciziei nr. 18 din 17 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 312 din 2 mai 2017, și în paragraful 17 al Deciziei nr. 817 din 7 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 208 din 7 martie 2018, reținând că „dispozițiile art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală, în redactarea anterioară modificării prin Legea nr. 75/2016, prevăd posibilitatea de a ataca pe calea contestației, separat sau cumulativ, două paliere distincte ale soluțiilor pronunțate în procedura de cameră preliminară. Un prim palier îl reprezintă modul de soluționare a cererilor și a excepțiilor, caz în care contestatorul critică maniera în care cererile și excepțiile au fost, după caz, admise sau respinse de către judecătorul de cameră preliminară prin încheierea intermediară pronunțată în temeiul art. 345 alin. (1) din Codul de procedură penală — în condițiile în care pentru această încheiere intermediară nu există o cale de atac separată, ea putând face obiectul analizei în contestație numai odată cu atacarea încheierii finale — ori prin încheierea finală prevăzută de art. 346 alin. (3) și (4) din Codul de procedură penală.”

24. După parcurgerea procedurii nepublice, contradictorii și orale prin care sunt soluționate cererile și excepțiile formulate de părți, de persoana vătămată sau invocate din oficiu, respectiv după epuizarea etapei eventuale a comunicării către parchet a încheierii interlocutorii menționate, judecătorul de cameră preliminară va proceda la soluționarea problemelor ce fac obiectul camerei preliminare — cea de-a treia etapă a fondului camerei preliminare — în care va pronunța o încheiere motivată, soluțiile ce pot fi pronunțate fiind, potrivit art. 346 din Codul de procedură penală, începerea judecării, restituirea cauzei la parchet sau declinarea competenței din acest din urmă caz, încheierea fiind definitivă, în acord cu dispozițiile art. 50 alin. (4)

din Codul de procedură penală, în care se arată că hotărârea de declinare a competenței nu este supusă căilor de atac.

25. Prin excepție de la regula potrivit căreia procedura în fond a camerei preliminare are o structură tripartită, Curtea observă că legiuitorul a stabilit, în vederea asigurării celerității procedurii în camera preliminară, ca — atunci când nu se invocă cereri sau excepții de către inculpat (personal sau prin apărător) sau nu se invocă excepții de către judecător, din oficiu, cu privire la legalitatea sesizării instanței, legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală, la expirarea termenului stabilit conform art. 344 alin. (2) și (3) din Codul de procedură penală — judecătorul să treacă direct la etapa soluționării obiectului procedurii în camera preliminară și să dispună, prin încheiere, începerea judecării, fără citarea părților și a persoanei vătămate și fără participarea procurorului. Aceasta, întrucât părțile și persoana vătămată nu au formulat nicio obiecție (cerere/excepție) cu privire la aspectele menționate ce ar rezulta din actul de sesizare și nici judecătorul nu a invocat, din oficiu, vreo excepție, astfel încât să fie necesar a se dezbate în fața judecătorului, în contradictoriu, pretenții, apărări, susțineri. Încheierea prin care se dispune începerea judecării va fi comunicată părților, persoanei vătămate și procurorului în vederea formulării contestației, în temeiul art. 347 din Codul de procedură penală, în vederea asigurării unui control de legalitate al acesteia.

26. Curtea reține însă că, indiferent dacă au fost sau nu formulate cereri sau excepții, în etapa soluționării obiectului procedurii în camera preliminară, judecătorul de cameră preliminară va pronunța o încheiere motivată prin care va decide fie soluția de începere a judecării [când nu s-au ridicat excepții cu privire la actul de sesizare sau la actele de urmărire penală; dacă au fost respinse toate excepțiile; dacă au fost excluse probe, însă procurorul și-a menținut dispoziția de trimitere în judecată — în această ipoteză, potrivit art. 346 alin. (5) din Codul de procedură penală, probele excluse nu vor fi avute în vedere la soluționarea cauzei; judecătorul de cameră preliminară a constatat neregularități ale actului de sesizare, dar pot fi deduse obiectul și limitele judecării], fie restituirea cauzei la parchet [când rechizitoriul este neregularitar întocmit, iar neregularitatea nu a fost remediată de procuror în termenul prevăzut la art. 345 alin. (3) din Codul de procedură penală; dacă neregularitatea atrage imposibilitatea stabilirii obiectului sau limitelor judecării; dacă judecătorul de cameră preliminară a exclus toate probele administrate în cursul urmăririi penale; dacă procurorul solicită restituirea cauzei, în condițiile art. 345 alin. (3) din Codul de procedură penală, ori nu răspunde în termenul prevăzut de aceleași dispoziții].

27. Potrivit art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală, încheierea (finală) prin care judecătorul de cameră preliminară soluționează cauza, în sensul începerii judecării ori restituirii cauzei la parchet, va fi comunicată părților, persoanei vătămate și procurorului în vederea formulării contestației, în termen de 3 zile de la comunicare. Dispozițiile procesual penale precitate stabilesc că pot fi atacate cu contestație atât soluțiile propriu-zise ale procedurii de cameră preliminară (începerea judecării ori restituirea cauzei la parchet), cât și modul de soluționare a cererilor și a excepțiilor (prin încheierea intermediară pronunțată în temeiul art. 345 din Codul de procedură penală). Or, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 18 din 17 ianuarie 2017, precitată, paragraful 19, că „pe calea contestației prevăzute de art. 347 din Codul de procedură penală se asigură controlul de legalitate cu privire la o serie de încheieri finale pronunțate în procedura camerei preliminare, ca o garanție a respectării cerințelor principiului legalității procesului penal consacrat de art. 2 din Codul de procedură penală, care își are, la rândul său, temeiul în prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție referitor la principiul legalității. Scopul contestației în procedura de cameră

preliminară este acela de a îndrepta erorile de drept comise de judecătorul de cameră preliminară la verificarea, după trimiterea în judecată, a legalității sesizării instanței, precum și a legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală, erori care trebuie remediate în cadrul aceleiași faze procesuale, având în vedere rațiunile pentru care a fost instituită procedura camerei preliminare. Asemenea erori de drept pot interveni însă, în egală măsură, în acele situații în care în procedura de cameră preliminară nu s-au formulat cereri și excepții și nici nu s-au ridicat din oficiu excepții.”

28. De altfel, Curtea reține că, în soluționarea contestației formulate, în temeiul art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală, analizând legalitatea și temeinicia soluțiilor dispuse în fondul camerei preliminare și — în măsura în care se contestă — modul de soluționare a cererilor și a excepțiilor invocate de părți și persoana vătămată, este evident că judecătorul de la instanța ierarhic superioară va avea în vedere toate criticile invocate de contestatori cu privire la desfășurarea concretă a procedurii de cameră preliminară în primă instanță, inclusiv aspectele referitoare la măsurile administrative luate de judecătorul de cameră preliminară în cadrul acestei proceduri, modul în care judecătorul de cameră preliminară a rezolvat orice chestiune de ordin procedural, altele decât cele invocate pe calea cererilor sau excepțiilor formulate de părți și persoana vătămată, de vreme ce aceste aspecte stau la baza legalității soluțiilor dispuse prin încheierile prevăzute de art. 345 și 346 din Codul de procedură penală.

29. În aceste condiții, având în vedere cele reținute anterior, dar și considerentele deciziilor precitate, Curtea constată că norma procesual penală criticată nu aduce atingere dispozițiilor constituționale invocate. De altfel, Curtea, în jurisprudența sa, pronunțându-se asupra unor dispoziții referitoare la caracterul definitiv al unor hotărâri pronunțate de instanța penală în cursul procesului penal [de exemplu, art. 250 alin. (4) și art. 318 alin. (16) teza întâi din Codul de procedură penală], a constatat că Legea fundamentală nu cuprinde prevederi care să instituie căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești, stabilind în art. 129 că acestea se exercită „în condițiile legii”. Împrejurarea că împotriva unor

încheieri ale instanței nu se poate promova nicio cale de atac nu este de natură să înfrângă dispozițiile constituționale referitoare la accesul liber la justiție, deoarece legiuitorul, în virtutea prerogativelor conferite de art. 126 alin. (2) din Constituție, poate stabili reguli de procedură diferite, adecvate fiecărei situații juridice, iar, pe de altă parte, prevederile constituționale nu garantează folosirea tuturor căilor de atac.

30. Așadar, Curtea a reținut că stabilirea unor reguli speciale de procedură în anumite cazuri este realizată de legiuitor în exercitarea competenței sale constituționale, iar legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale, principiul liberului acces la justiție presupunând posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri, în formele și în modalitățile instituite de lege. Astfel, atât art. 129, cât și art. 126 alin. (2) din Constituție fac referire la „condițiile legii” atunci când reglementează exercitarea căilor de atac, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată urmând a fi prevăzute „numai prin lege” (a se vedea Decizia nr. 48 din 22 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 321 din 24 aprilie 2019; Decizia nr. 448 din 28 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 635 din 18 august 2016; Decizia nr. 511 din 17 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 936 din 6 noiembrie 2018).

31. În ceea ce privește critica potrivit căreia dispozițiile art. 345 alin. (3) din Codul de procedură penală nu prevăd obligația judecătorului de cameră preliminară din fond de a preciza care este natura neregularității constatate, respectiv dacă aceasta atrage sau nu imposibilitatea stabilirii obiectului sau limitelor judecății — formulată de autorul din Dosarul nr. 1.760D/2018 —, Curtea reține că aceasta vizează interpretarea conținutului normelor de procedură penală, ca fază indispensabilă procesului de aplicare a legii, precum și aplicarea acestora la situațiile de fapt deduse judecății, așa încât, având în vedere că instanța de control constituțional nu este competentă să se pronunțe cu privire la aspectele ce țin de aplicarea legii, critica formulată nu poate fi primită.

32. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție — Serviciul Teritorial Brașov în Dosarul nr. 1.728/62/2018/a1 al Tribunalului Brașov — Secția penală.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Judecătoria Bacău în Dosarul nr. 1.607/180/2017/a1.1 al Tribunalului Bacău — Secția penală, respectiv de Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție — Serviciul Teritorial Brașov în Dosarul nr. 1.728/62/2018/a1 al Tribunalului Brașov — Secția penală și constată că dispozițiile art. 345 alin. (2) și (3) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Bacău — Secția penală și Tribunalului Brașov — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 18 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DEPARTAMENTUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ

ORDIN

privind instituirea carantinei zonale în comuna Cuca, județul Galați

Luând în considerare situația epidemiologică din comuna Cuca, județul Galați, generată de coronavirusul SARS-CoV-2, care a dus la înregistrarea unui număr de 11 persoane infectate cu virusul SARS-CoV-2 prin transmitere comunitară, riscul epidemiologic fiind de o gravitate maximă, în circumstanțe de nerespectare a măsurilor legale în vigoare,

ținând cont de Hotărârea Comitetului Județean pentru Situații de Urgență Galați nr. 631 din 7.10.2020, emisă la propunerea Direcției de Sănătate Publică a Județului Galați, în baza evaluării epidemiologice avizate de către Institutul Național de Sănătate Publică, prin care se constată că riscul răspândirii comunitare nu poate fi controlat prin alte metode, iar procentul persoanelor infectate este peste pragul de 3 cazuri/1.000 de locuitori,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 7 alin. (5) și art. 12 alin. (1) din Legea nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic, ale art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 557/2016 privind managementul tipurilor de risc, ale art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 782/2020 privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 15 septembrie 2020, precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 3 alin. (4) din Ordinul ministrului sănătății nr. 1.309/2020 privind modalitatea de aplicare a măsurilor de prevenire și limitare a îmbolnăvirilor cu SARS-CoV-2,

șeful Departamentului pentru Situații de Urgență emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se instituie măsura de carantină zonală, începând cu data de 8.10.2020, ora 5,00, pentru o perioadă de 14 zile, pentru comuna Cuca, județul Galați.

(2) Perimetrul vizat de măsura prevăzută la alin. (1) este delimitat de următoarele coordonate geografice: 45°44'47.3"N 27°53'10.4"E, 45°44'50.5"N 27°54'09.6"E, 45°43'33.1"N 27°54'24.5"E, 45°43'06.6"N 27°53'16.3"E, 45°43'30.3"N 27°52'52.7"E.

Art. 2. — În zona prevăzută la art. 1 alin. (2) se instituie următoarele măsuri obligatorii pentru toate persoanele care se află permanent sau tranzitează zona menționată la art. 1:

1. identificarea tuturor persoanelor cu domiciliul, reședința ori cu adresa declarată în zona menționată la art. 1 alin. (2) și introducerea acestora în bazele de date dedicate;

2. limitarea la maximum a deplasării persoanelor și monitorizarea permanentă a respectării acestei măsuri;

3. evaluarea de către Direcția de Sănătate Publică Galați a oportunității și prioritizării de testare a persoanelor și transmiterea solicitărilor de sprijin cu materiale sanitare și personal de specialitate către Institutul Național de Sănătate Publică/Ministerul Sănătății;

4. stabilirea, prin grija administrației publice locale și a inspectoratului de poliție județean, a rutelor ocolitoare, căilor majore de circulație care tranzitează zona și aducerea la cunoștința populației prin mijloacele mass-media locale a acestei măsuri;

5. purtarea măștilor de protecție de către toate persoanele aflate în spațiile publice;

6. asigurarea ordinii publice se realizează de către poliția locală, iar în situația în care poliția locală nu este constituită sau efectivele acesteia nu sunt suficiente, măsurile de ordine publică se asigură de către Inspectoratul de Jandarmi Județean Galați sau Inspectoratul de Poliție Județean Galați, după caz;

7. stabilirea în ședința Comitetului Județean pentru Situații de Urgență Galați a responsabilităților privind:

a) asigurarea dezinfecției periodice a spațiilor publice după un calendar bine stabilit de către Direcția de Sănătate Publică Galați;

b) implicarea medicilor de familie de pe raza localității în monitorizarea din punct de vedere medical a persoanelor izolate la domiciliu și acordarea asistenței medicale a populației din zona respectivă (femei gravide, persoanele în program de hemodializă, pacienți oncologici etc.);

c) colectarea deșeurilor și asigurarea funcționării continue a serviciilor de utilități publice;

d) asigurarea continuității aprovizionării cu alimente și bunuri de strictă necesitate pentru persoanele fără susținători sau fără posibilități de asigurare a subsistenței;

e) asigurarea continuității aprovizionării cu medicamente necesare tratamentului uzual al populației prin unitatea farmaceutică specificată în analiza de risc;

f) stabilirea limitelor de competență pentru instituirea normelor derogatorii de la prevederile prezentului ordin de către Centrul Județean de Coordonare și Conducere a Intervenției Galați, cu aprobarea prefectului;

g) punerea la dispoziția persoanelor a informațiilor detaliate referitoare la măsurile de igienă individuală care trebuie respectate în contextul epidemiologic existent;

h) controlul măsurilor stabilite privind limitarea deplasării persoanelor în/din zona de carantină;

i) stabilirea zonei de protecție prin extinderea arealului menționat la art. 1 cu o distanță minimă de siguranță în care se introduc restricții/interziceri de deplasare.

Art. 3. — (1) În/Din zona menționată la art. 1 alin. (2) este permisă intrarea/ieșirea persoanelor pentru:

a) transportul de marfă, indiferent de natura acestuia, al materiilor prime și resurselor necesare desfășurării activităților economice în localitatea carantinată, precum și aprovizionării populației;

b) persoanele care nu locuiesc în zona carantinată, dar care desfășoară activități economice sau în domeniul apărării, ordinii publice, securității naționale, sanitar, situațiilor de urgență, administrației publice locale, asistenței și protecției sociale, judiciar, serviciilor de utilitate publică, energetic, agriculturii, alimentației publice, alimentării cu apă, comunicațiilor și transporturilor;

c) persoanele care locuiesc în zona carantinată și desfășoară activitate profesională în afara zonei carantinate;

d) persoanele care realizează activități agricole sau pentru comercializarea de produse agroalimentare;

e) deplasarea din alte motive justificate, precum îngrijirea/însoțirea copiilor/membrilor de familie, îngrijirea unei/unui rude/afin sau persoană aflată în întreținere, asistența persoanelor vârstnice, bolnave sau cu dizabilități, decesul unui membru de familie;

f) deplasarea pentru asistență medicală care nu poate fi amânată și nici realizată de la distanță;

g) urgențe medicale.

(2) Toate persoanele prevăzute la alin. (1) vor prezenta autorităților competente legitimație de serviciu valabilă, adeverință de salariat eliberată de angajator sau alt document care să ateste activitatea profesională.

Art. 4. — Alte măsuri pentru prevenirea și combaterea răspândirii SARS-CoV-2, precum și pentru soluționarea unor probleme deosebite pe perioada carantinei vor fi stabilite prin Centrul Județean de Coordonare și Conducere a Intervenției Galați (telefon 0236460441, e-mail: cjcci@isujgalati.ro).

Art. 5. — Măsurile stabilite potrivit prevederilor prezentului ordin, precum și cele adoptate în aplicare vor fi comunicate autorităților locale, care vor asigura informarea populației privind instituirea carantinei și măsurile necesar a fi respectate.

Art. 6. — Prezentul ordin se pune în aplicare în conformitate cu prevederile Planului-cadru integrat de acțiune pentru

instituirea carantinei zonale, în scopul limitării răspândirii coronavirusului SARS-CoV-2 pe teritoriul României nr. S/85887 din 23.07.2020, elaborat la nivelul Ministerului Afacerilor Interne.

Art. 7. — Este strict interzisă intrarea/ieșirea în/din zona menționată la art. 1 alin. (2) prin alte zone și căi de acces decât cele deschise circulației publice de pe drumurile europene, naționale, județene și comunale.

Art. 8. — Prezentul ordin se va transmite spre aplicare la Centrul Județean de Coordonare și Conducere a Intervenției Galați, care va asigura informarea președintelui Comitetului Județean pentru Situații de Urgență Galați și a Direcției de Sănătate Publică Galați, și spre informare la Institutul Național de Sănătate Publică, Ministerul Sănătății — Direcția generală de asistență medicală și sănătate publică, Inspectoratul General al Poliției Române și Inspectoratul General al Jandarmeriei Române.

Art. 9. — Prevederile prezentului ordin au aplicabilitate din data de 8 octombrie 2020, ora 5,00, pentru o perioadă de 14 zile, măsurile stabilite în aplicarea acestui ordin urmând a fi raportate până în data de 8 octombrie 2020, ora 5,00, la Centrul Național de Coordonare și Conducere a Intervenției.

Art. 10. — Prezentul ordin se transmite pentru publicare pe site-urile oficiale ale Ministerului Afacerilor Interne, Departamentului pentru Situații de Urgență și Inspectoratului General pentru Situații de Urgență.

Art. 11. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Șeful Departamentului pentru Situații de Urgență,

Raed Arafat,
secretar de stat

București, 7 octombrie 2020.
Nr. 4.659.570.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

